

tende Fald et Retsmøde samt fastsætter det Varsel, med hvilket Modparten dertil skal indkaldes. I dette Møde træffes de fornødne Bestemmelser om Sagens Fortsættelse overensstemmende med de almindelige Regler, for saa vidt Genoptagelsen ikke afvises, fordi Modparten ikke er behørig indkaldt.

Samtidig med, at Sagen erklæres for genoptagen, saa vel som paa ethvert senere Trin af Sagen kan Retten efter Begæring bestemme, at den afsagte Udeblivelsesdoms Virkninger skulle udsættes.

Fører Genoptagelsen til samme Resultat som den afsagte Dom, bliver denne at stadfæste, i modsat Fald ophæves den, og ny Dom afsiges af vedkommende Ret.

Begæring om Genoptagelse maa fremsættes, saa snart det er muligt, og kan ikke fremføres efter 1 Aars Forløb fra Dommens Afsigelse. Er Sagen indanket for højere Ret er Adgangen til Genoptagelse udelukket, indtil Anken frafaldes eller afvises. Naar Indkaldelse til det i denne Paragrafs 1ste Stykke ommeldte Retsmøde er sket, ere begge Parter udelukkede fra at paaanke Udeblivelsesdommen, indtil Genoptagelsen bortfalder eller afvises. Adgang til Genoptagelse haves kun een Gang i samme Sag.

For Genoptagelse af en Sag efter nærværende Paragraf betaales ved Sagens fornyede Behandling det foreskrevne Inkaminationsgebyr af Indstævnte.

§ 12.

Reglerne i Lov Nr. 75 af 12. April 1911 vedblive at gælde.

Lov Nr. 95 af 11. April 1890 § 3 ophæves med Undtagelse af Reglen i 2det Stykkes sidste Punktum om Stævninger til Mortifikations- og Ejendomsdoms Erhvervelse, der forblive gældende, indtil Retsplejeloven træder i Kraft.

§ 13.

Denne Lov træder i Kraft den 1. Januar 1914.

Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte denne Lov i Kraft paa Færøerne med de Lempelser, som ifølge disse Øers særegne Forhold maatte findes hensigtsmæssige.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den nuværende Stævningsmands-Institution har i det store og hele virket fyldestgørende, og ligesom den ikke medfører nogen Udgift for det Offentlige, i hvis Sager Stævningsmændene endog ere pligtige at foretage alle Forkyndelser gratis, saaledes er den overordentlig billig at benytte for de Private i Forhold til det Arbejde, den, navnlig paa Landet, præsterer. Der har dog i de senere Aar paa mange Steder vist sig forskellige Mangler

ved den nuværende Ordning, særlig i Landjurisdiktionerne. I de større Sogne er Ombudet som Stævningsmand besværligt, og de foreskrevne Gebyrer ere efter Nutidens Forhold uforholdsmæssig ringe, hvad der medfører, at de færreste ønske at fungere som Stævningsmænd udover den pligtsmæssige Tid, og den heraf følgende idelige Vekslen af Personerne bevirker atter, at Hvervet undertiden udføres paa mindre tilfredsstillende Maade.